

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: K. H., narozený dne X,
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Ivanou Žilinčíkovou,
sídlem U Mlýnského kanálu 696/2, 186 00 Praha 8,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě ze dne 14. 6. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 27. 4. 2022, č. j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3 146,- Kč k rukám právní zástupkyně, a to do 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 19. 11. 2021, č. j. X žalovaná zamítla žalobci žádost o invalidní důchod. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž

dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 20 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, podle nichž žalovaná nevzala v potaz žalobcovu neuplatnitelnost na trhu práce. Dále měl podle žalobce lékař okresní správy sociálního zabezpečení špatně zařadit žalobcovo zdravotní postižení. Na základě námitek žalobce žalovaná změnila namítané rozhodnutí ve věci. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svou lékařkou, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XV (Funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddíl A (Postižení hlavy, krku, těla), položku 1c (středně těžké postižení, výkon některých denních aktivit omezen) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu v rozmezí 30 % až 45 %. Lékařka žalované zvolila v rámci tohoto rozmezí horní hodnotu, tj. 45 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl následující: nebyl osobně vyšetřen posudkovým lékařem. Dále doložil míru poklesu pracovní schopnosti sérií dokumentů, ze kterých má být zřejmá vyloučenost pracovní činnosti žalobce. Dále žalobce v žalobě připomněl tragickou událost, jež zapříčinila žalobcův špatný zdravotní stav (dopravní nehoda, při které žalobce seděl na místě spolujezdce). Dále žalobce u sebe zdůraznil současný výskyt výpadků paměti, rozumového a smyslového vnímání. Správně tedy podle žalobce měla žalovaná přiznat žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla následující: v rámci námitkového řízení byl žalobcův zdravotní stav komplexně přezkoumán a posouzen jiným lékařem, resp. lékařkou. Lékařka žalované se neztotožnila s hodnocením zdravotního stavu lékařem okresní správy sociálního zabezpečení, neboť ten vyhodnotil odlišně celkový zdravotní stav žalobce a použil odlišná posudková kritéria. K námitce a tvrzení žalobce, že je pro svá postižení hůře uplatnitelný na trhu práce, lékařka žalované konstatovala, že předmětem posudku není doporučení konkrétní pracovní činnosti, ale vyhodnocení pracovních schopností vzhledem k objektivně zjištěnému zdravotnímu stavu žalobce. Otázka vhodného pracovního zařazení a vhodných pracovních podmínek je úkolem úřadu práce, nikoliv otázkou změny hodnocení či stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona

o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 50 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 40 % s ohledem na závažnost trvalého funkčního postižení krční páteře. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 50 %**, a to navýšením o 10 % podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky vzhledem k dalšímu onemocnění žalobce (posttraumatické amauroze pravého oka). Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 26. 7. 2021, tzn. den spondylochirurgického nálezu. Platnost posudkovou komisí stanovena do dne 31. 12. 2025.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně srozumitelně zdůvodněného závěru o neschopnosti pracovního zařazení žalobce při větší fyzické námaze, manipulaci s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí. Žalobce je schopen práce fyzicky lehčí, spíše na zkrácený úvazek v individuálním pracovním tempu. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje

skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 50 %, což podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění **odpovídá invaliditě druhého stupně**, která byla dána ke dni napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní v prvním stupni, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita druhého stupně žalobce vznikla ke dni 26. 7. 2021 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. Procesně úspěšný žalobce má vůči neúspěšné žalované straně právo na náhradu řízení (§ 60 odst. 1 věty první s. ř. s.). Žalovaná je proto povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 3 146 Kč za dva úkony právní služby po 1 000 Kč spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a sepisu žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) ve spoj. s § 7, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 3 advokátního tarifu] a dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. To vše navýšeno o daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč. Celková výše se tedy rovná částce **3 146 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 12. ledna 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně